

blive satte ind paa Regjeringens Forslag, hvor jeg haaber, at Landsstinget ikke er saa ugalant at kaste dem ud fra, siger jeg, at Grunden er den, at jeg tror, at Kvinderne have Udfigt til at komme med der, at Binden er gunstig for dem, at det er en lykkelig Last, der er ombord der; men her i dette Lovforslag er der Ting, om hvilke Menigheden er større, og som jeg tror skulle prøves nærmere. Jeg indrømmer, at dette er Tilfældet med Hensyn til Forholdstalsvalgmaaden. Jeg forundrer mig ikke over, at den ærede Minister endnu ikke har forstaaet det Sidste, der her er Tale om, uagtet det ikke er vanskeligt at forstaa. Jeg siger det af den Grund, at en Indenrigsminister i Danmark har saa overordentlig mange Ting at passe paa, at det er meget forstaaeligt. Jeg retter ikke nogen Breidelse i saa Henseende. Jeg vilde ønske, at Indenrigsministeriet eller maaske Kjøbenhavns Kommune — jeg veed ikke, hvem jeg skal henvende mig til — vilde være ligesaa opmærksom, som Rigsdagen pleier at være imod Krigsministeren, nemlig at yde Bevillinger til Prøver og Forsøg; saa er jeg overbevist om, at det ikke skulde være længe, inden det blev anerkjendt, at dette er et meget væsentligt Fremskridt, at den Forholdstalsvalgmaade, der her er opfundet, og som delvis er prøvet i Praxis, burde antages snarest muligt og er særlig passende til de kommunale Forhold i Kjøbenhavn.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Jeg har jo egentlig ikke udtalt mig imod det ærede Medlems Forholdstalsvalgmaade, tværtimod, jeg siger, jeg tror nok, nærmere beset, at der er en Del Godt ved den; men det forekommer mig, at det ærede Medlem har klistret en Del paa den, om jeg saa maa sige, der ikke behøver at være klistret paa, og jeg tror, det var bedre, om han tog det bort. Jeg er ikke enig med den ærede Ordfører i, at Kvindesuffret lettere vil ske Jyldest ved at være sat ind paa den anden Lov end paa denne. Jeg tror, at det vil være lige langt borte fra sit Maal. Jeg tror, at hvis den ærede Ordfører vilde have, at det skulde ske Jyldest, vilde det være bedre at lade Kvinderne gaa ene og i noget større Omfang end for Kjøbenhavn.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Udvalgsforslag Nr. 1 og 2 (se Tillæg B. Sp. 1444—45)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 1 med de vedtagne Ændringer, saalydende:

Valgret til Borgerrepræsentantskabet i Kjøbenhavn tilkommer samtlige de Beboere af Staden, som ere i Besiddelse af de for Valgbarhed til Rigsdagens Folkething foreskrevne Betingelser, naar de paa den Tid, Valglisten affattes, ere bosatte sammesteds og ved sidste Ansættelse til Indkomstskat, i Medfør af Lov af 19de Februar 1861 om Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn, have været ansatte til at betale Skat.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 2 (se Tillæg A. Sp. 1959—60) blev i Overensstemmelse med Ændringsforslag Nr. 3 (se Tillæg B. Sp. 1445)

forkastet enstemmig med 50 Stemmer.

Ændringsforslag Nr. 4 og 5 (se Tillæg B. Sp. 1445)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 4 med den vedtagne Ændring, saalydende:

Hvad i Lov af 23de December 1865 §§ 14 og 16 siges om Personer, hvorpaa der skal stemmes, ændres til at gjælde Repræsentanter, som skulle vælges.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6 (se Tillæg B. Sp. 1445)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 5 med den vedtagne Ændring, saalydende:

I Stedet for §§ 15 og 17 i Lov af 23de December 1865 træde følgende Bestemmelser, hvilke paa ethvert Sted, hvor Stemmesedler modtages, ophænges under Overskriften:

Betledning for Vælgeren.

I. Vælgeren raader ved Afstemningen over saa mange Stemmer, som der samtidig skal vælges Repræsentanter.

II. Han kan stemme paa Kandidater, hvis Navne findes paa de forskjellige gyldige Kandidatlistes, men ei paa nogen Valgbar, der ikke er Kandidat (jfr. III og IV).

III. Kandidat er — udenfor de i IV. nævnte Tilfælde — enhver Valgbar, som i Forbindelse med et ved Loven nærmere be-